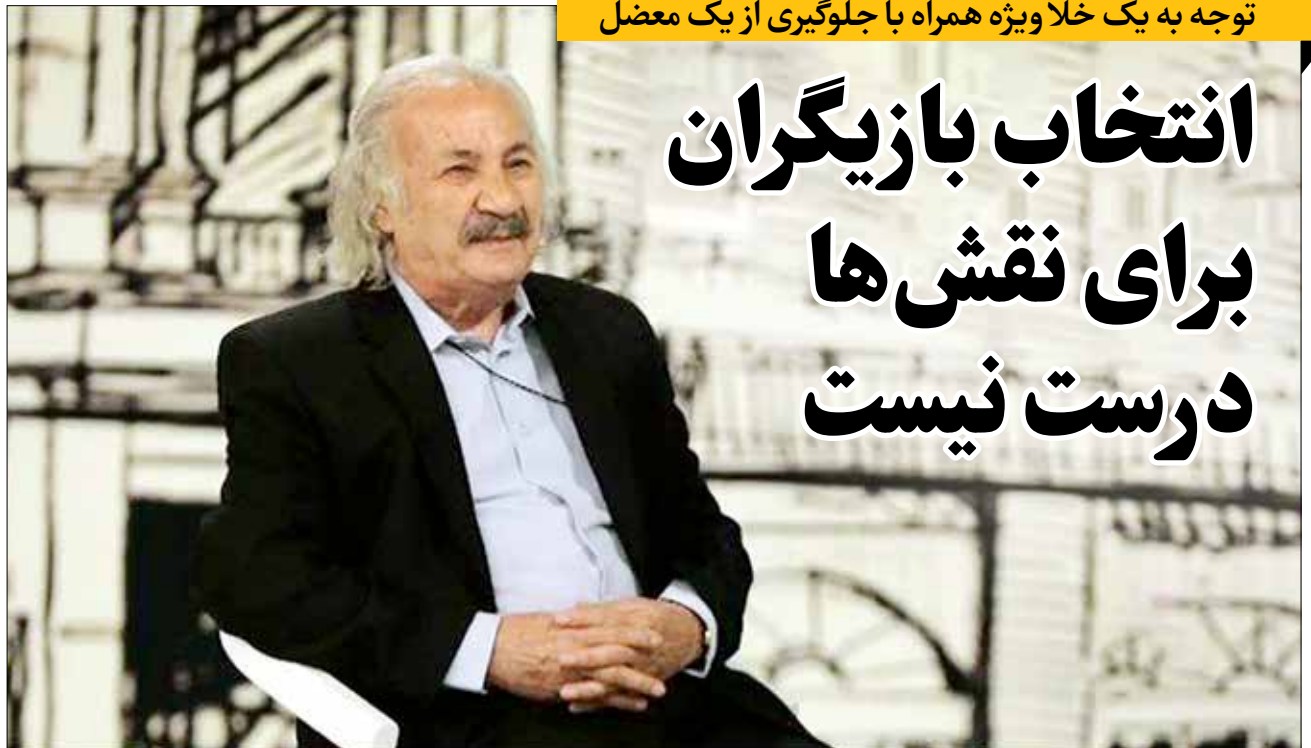

توجه به یک خلأ ویژه همراه با جلوگیری از یک معضل

انتخاب بازیگران برای نقش‌ها درست نیست

سعید پیردوست دیروز شانزدهم دی ۸۲ ساله شد؛ نام‌آشنا و خاطره‌انگیزی که همچنان با کارآگاه علوی حسن هدایت و نقش آقای رئیس مجموعه پاورچین بیشتر در یادها مانده است. گرچه او را سینماگرها به عنوان یک بازیگر شناسنامه‌دار کاربلد می‌شناسند و در روزهایی که کمتر از گذشته کار می‌کند، به تازگی جلوی دوربین یک اثر نمایشی رفته است. او ترجیح داد وقتی درصد پیشرفت کار بالاتر رفت درباره این اثر صحبت کند. سعید پیردوست با فاصله گرفتن از فضای طنز ستایش ۳ کار سعید سلطانی، حکایت‌های کمال به کارگردانی قدردانی... صلح میرزایی و مجموعه ۸۷ متر کیانوش عیاری را آماده پخش از رسانه ملی دارد. البته در خائن‌کشی مسعود کیمیایی هم که در چهل و یکمین دوره جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد، نقش کوتاهی داشت. او در گفت‌وگویی خواندنی درباره مشکل سریال‌های تلویزیونی، علاقه‌اش به سریال مختارنامه، رابطه بازی و چند نکته دیگر صحبت‌های قابل توجهی داشت که در زیر می‌خوانید.

مجتبی برزگر
روزنامه‌نگار

هم نقطه چین، پاورچین و شب‌های برره جزو کارهایی بودند که همیشه از آنها به خوبی یاد می‌کنم. اما دوست دارم نقش‌های جدی را بیشتر تجربه کنم. از این‌که نتوانستم با علی حاتمی کار کنم حسرت می‌خورم؛ همچنین دوست داشتم با داریوش مهرجویی هم کاری را تجربه کنم که تا امروز این امکان فراهم نشده است. البته قرار بود در فیلم شیرک جلوی دوربین بروم که قسمت نشد. در خیلی از سریال‌های تلویزیونی بوده‌ام اما دوست داشتم در کارهای تاریخی مثل مختارنامه ایفای نقش می‌کردم.

❓ اگر قدری از این بحث فاصله بگیریم شاید برای مخاطبان جالب باشد که شما با بازی در سریال کارآگاه علوی کار خودتان را در تلویزیون آغاز کردید.

این اتفاق هم ماجرا داشت. با احمد نجفی رفاقت داشتم. او مرا به حسن هدایت، کارگردان سریال معرفی کرد. وقتی سر صحنه رفتم کارگردان پیشنهاد بازی در نقش «یاور پرده»، رئیس کلانتری را به من داد، خوشم آمد و پذیرفتم. حسن هدایت برای کارآگاه علوی ۲ هم نقشی را برایم در نظر گرفته بود اما نتوانستم بازی کنم.

❓ کدام یک از بازی‌هایتان را دوست دارید که بخواهید برای ما نام ببرید.

در سینما زمان کمتری می‌گذاری اما ارتباط تلویزیون با مردم زیاد است. با بازی در سریال‌های نقطه چین، پاورچین و شب‌های برره دیده شدم. مردم خیلی به من لطف دارند و هنوز هم هر جا که می‌روم با بازی در این نقش‌ها مرا می‌شناسند.

❓ دلتان برای کدام نوع آثار نمایشی تنگ شده و خلأهای امروز تلویزیون و بحث سریال‌سازی‌اش را در کجا می‌دانید؟

در بحث خلأ، باید به این نکته اشاره کنم که جای قصه‌های اصیل و ساده قدیمی در تلویزیون خالی است. می‌دانید که واقعا قصه‌های قدیم شور و حال دیگری داشت حتی اگر به آثار هالیوود هم نگاه کنید فیلم‌های تاریخ سینما و فیلم‌های تاریخی، حال و هوای دیگری داشتند. البته شغل و حرفه ما ایجاب می‌کند خود را با شرایط وفق بدهیم زیرا وقتی با نقش ارتباط برقرار می‌کنیم باید با آن نقش و کاراکتر کنار بیاییم.

از دلتنگی که حرف زدید، دلم می‌رود به سریال‌های پاورچین و نقطه چین؛ انصافا مردم ما را خیلی دوست داشتند و ما هم طوری هنرنمایی می‌کردیم که مردم دوست داشته باشند زیرا رضایت مردم برای ما اهمیت داشت. الان متأسفانه همه چیز رو به سطحی شدن می‌رود؛ شاید نمونه بارز آن موسیقی باشد که از آن اصالت خود خارج شده است.

همبازی شدن با خسرو شکیبایی و دیگری سریال «مختارنامه» است که دوست داشتید خودتان در این مجموعه ایفای نقش می‌کردید...

من در سینما، مزاحم و لحظات جذابی را که با مرحوم شکیبایی سپری کردم، فراموش نمی‌کنم. در تلویزیون

پیشکسوتان فراموش نشوند

به نظرم مشکل سریال‌های تلویزیون جایی است که بازیگران برای نقش‌ها درست انتخاب نمی‌شوند. کارگردان برای درست رسیدن به شخصیت‌پردازی، به آن قواعد و چارچوب‌های اصولی تولید سریال و فیلم پایبند نیست. در واقع می‌بینیم به صرف استفاده از جوان، بازیگر و کارگردان کاربلد را کنار می‌گذارند. ما منکر حضور جوانان نیستیم اما نباید کاربلدها و پیشکسوتان هم فراموش شوند.

برای درست رسیدن به شخصیت‌پردازی، به آن قواعد و چارچوب‌های اصولی تولید سریال و فیلم پایبند نیست. در واقع می‌بینیم به صرف استفاده از جوان، بازیگر و کارگردان کاربلد را کنار می‌گذارند. ما منکر حضور جوانان نیستیم اما نباید کاربلدها و پیشکسوتان هم فراموش شوند. این انتقاد را در بسیاری اوقات مطرح کرده‌ام که چرا باید به بازیگر جوان ما نقش سالخورده بدهند در حالی که بازیگر کاربلد سالخورده خانم و آقا زیاد داریم که خانه‌نشین‌اند. متأسفانه شرایط به گونه‌ای است که کمتر از گذشته به ما کار می‌دهند. اما عده‌ای خاص در سریال‌های مختلف حضور دارند؛ هنوز کاری تمام نشده سر کار دیگر هستند. این توجه به عده‌ای خاص، امثال ما پیشکسوتان را که اغلب فراموش یا کم‌کاری می‌شویم آزرده می‌کند.

❓ شنیده‌ام یکی از کارهایی که علاقه‌مند آن هستید در سینمای ایران، مزاحم و

❓ در دوران کرونا ترجیح دادید کمتر کار کنید اما بعد از آن هم این کم‌کاری ادامه پیدا کرد؛ آیا مانند برخی پیشکسوتان که فیلمنامه‌های ضعیف و نقش‌های کوتاه بی‌خاصیت را دلیل نبودن‌شان عنوان می‌کنند، به این دلیل کم‌کار شده‌اید؟

قبل از کرونا و حتی فروکش کردن آن، پیشنهادهای خوبی به من داده نمی‌شد. کارهایی را عنوان می‌کردند که نه فیلمنامه داشت و نه عوامل آن مشخص بود. طبیعی است که قبول نکنم در این سریال‌ها یا فیلم‌ها بازی کنم. البته دلیل دیگر شاید به رابطه بازی برگردد که بسیاری از ما (همکاران) را فراموش کرده‌اند و گویا دیگر دل‌شان نمی‌خواهد با ما کار کنند.

❓ درباره این معضل رابطه بازی که اشاره کردید؛ بیشتر صحبت کنید.

به نظرم مشکل سریال‌های تلویزیون جایی است که بازیگران برای نقش‌ها درست انتخاب نمی‌شوند. کارگردان

برای ثبت نام
اسکن کنید

مدرسه تربیت منتقد، به عنوان اولین و جامع‌ترین مرکز تربیت تحلیلگران و منتقدین سینما، با شناخته شده‌ترین مدرسین سینما، قصد دارد، کارشناسان، منتقدان و روزنامه‌نگاران را پرورش دهد تا بتوانند درست فیلم ببینند و عمیق و دقیق، آن را تحلیل کنند. برای ثبت نام فایلی شامل مشخصات، مهارت‌ها، سوابق و نمونه کارها (در صورت وجود) را به نشانی QR کد روبه‌رو ارسال فرمایید. جهت کسب اطلاعات بیشتر و ثبت نام لطفاً با شماره ۰۷۰۴۱۳۰۰۲ تماس بگیرید.

موسسه فرهنگی - مطبوعاتی جام جم، برگزار می‌کند

